

Jákov Beszer

Téli vers

A tél itt
párás és megbocsátó s te mellkasod
állig begombolt, puha bőrkabát mögé rejted,
melyen szél korcsolyáz. Hideg van. Az arc
csupa jégvirág. Ez a szél csavart ki egykor
öles fát s döntötte emberre, állatra egyaránt

A lovat letaglózták, bőrét lenyúzták,
az embert megdőlt fa árnyékába temették

A földeket takaró, fehérén szikrázó halálból
mint gyertyák, gyúltak ki
a nyírfák

Ez volt az én első
háborúm

De itt
a tél oly enyhe és megbocsátó
s a mellkast elrejtí az öreg bőrkabát
csak az a ló poroszkál még nyomomban

1934-ben született Lengyelországban, az ötvenes évek óta él Izraelben. Lengyel, jiddis és orosz költőket fordít héberre, a 77-es újság című baloldali irodalmi folyóirat szerkesztője Tel-Avivban.